

[Rasmussen (Gylling).]

graver jo store Grøfter, han mudrer svært i det, og det stænker ikke saa lidt op derfra. Og en af Venstres Tillidsmænd fra Jylland, Formanden for Renteforeningen, er ogsaa beskæftiget med Grøftgravning. Jeg tror derfor, det ærede Medlem skulde føre Tilsyn med det Grøftgravningsarbejde, der for Tiden foregaar inden for Venstre, inden han beskylder os for noget, vi slet ikke har befattet os med. Det ærede Medlem skylder Bevis for, hvor mit Parti har fremført politiske Betragtninger og politiske Forslag, som drager Skillelinie inden for Landbruget. Naar Landbrugerne har været enige, hvad de desværre sjældent er, men som de dog var det med Hensyn til Forslaget om Rentepolitikken her i Landet, saa har vi fulgt det enige Landbrug, hvorimod Venstre ikke var hjemme ved saadanne Lejligheder.

Til Slut var det ærede Medlem kommet saa højt op, at han tilsyneladende saa sig som Fører for hele Oppositionen mod den siddende Regering. Han indbød til uforsonlig, haard Kamp mod denne Regering. Ja, det kan jo godt være, at det ærede Medlem faar en saadan fremtrædende Plads i den Opmarch, der vil komme; det ved jeg ikke; jeg tvivler noget om det. Men jeg vil svare det ærede Medlem med ogsaa at citere et Par Linier af Midsommervisen, som skal være henvendt til det ærede Medlem i Anledning af hans voldsomme Angreb paa os og det stærke Krav, han stiller, om uforsonlig Kamp mod den siddende Regering, og det skal da være disse Linier:

„Hvert Sogn har sin Heks og hver By
sine Trolde,
dem vil vi fra Livet med Glædesblus
holde.“

Edvard Sørensen: Jeg vil først henlede den højtærede Minister for offentlig Arbejds Opmærksomhed paa et Spørgsmaal, som jeg gentagne Gange har fremdraget fra denne Plads, et Spørgsmaal, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Th. Bach var inde paa i Forgaars, nemlig Spørgsmaalet om Hurup Havn. Jeg er vidende om, at der har været ført indgaaende Forhandlinger med Ministeriet om Spørgsmaalet, men at der efter Ministerens Opfattelse maatte skaffes et endnu større Beløb til Veje fra Beboernes og de lokale Myndigheders Side. Jeg er bange for, at det under de nuværende økonomiske Forhold vil være vanskeligt at rejse mere Kapital, og det kan ikke bestrides, at det er et meget stort Beløb, der er rejst dels fra Beboernes, dels fra de kommunale Myndigheders Side derovre. Jeg vil derfor hen-

stille til den højtærede Minister at tage velvilligt paa en fornyet Henvendelse om yderligere Støtte fra Statens Side ud over det allerede lovede.

Forholdene, som de nu er derovre, er ganske uholdbare. Gang paa Gang har Fiskerne faaet deres Redskaber og Baade ødelagt, og den sjældent flittige og dygtige Fiskerbefolkning i Hurup ødelægges økonomisk og taber Troen paa, at det nogen Sinde mere skal blive den muligt at skaffe sig en Eksistens ved sit Erhverv, hvis ikke Havnen bliver bygget og bliver bygget nu. Forholdene er i Øjeblikket i højeste Grad alvorlige. De tvinger Fiskerne til enten at forlade deres Erhverv eller at falde Offentligheden til Byrde. Jeg henstiller derfor saa indtrængende, jeg kan, til den højtærede Minister at vise Velvilje og Imødekommenhed over for de berettigede Ønsker, der stilles fra Fiskerne i Hurup.

Et andet Spørgsmaal, jeg ogsaa gentagne Gange har talt om her, vil jeg gerne røre ved igen. Det er Spørgsmaalet om Statens Overtagelse af Rutebilerne. Jeg finder, at det er ganske urimeligt, at Staten delvis med Magt tvinger Rutebilliniere over til Statsdrift. Hele dette Erhverv er bygget op af det private Initiativ ved en betydelig Indsats baade af Arbejde og Kapital. Nu, da det viser sig, at de allerfleste Ruter kan klare sig økonomisk og en Del af dem giver et rimeligt Vederlag til Erhvervets Udøvere, kommer Staten og tilbyder Rutebilejerne at blive Chauffører paa deres egne Ruter. Man betaler end ikke i alle Tilfælde en saadan Pris, at de faar Dækning for alle de Penge, de har sat i Materiellet. Man vil vel fra Statsbanernes Side sige, at det er frivilligt, om de vil sælge eller ej. Men er det nu det? Hvis de ikke vil sælge, saa gør man fra Statsbanernes Side, hvad man kan, for at forhindre, at vedkommende faar Koncession paa sin Rute paa ny.

Det er efter min Opfattelse uhyggeligt at se paa, hvordan man fra Statsbanernes Side planmæssigt forfølger det private Initiativ paa dette Omraade. Foruden at Statsbanerne har overtaget en Del af Bilruterne, har vi set, hvorledes Stillingen fra Statsbanernes og enkelte Byraads Side har været baade over for Last- og Ruteautomobiler, der skulde tilsluttes Motororganisationernes Færgerute Grenaa—Hundreded for at gøre den saa god og hurtig som muligt. Man mødte enten en kold Skulder eller rent Afslag ved Ansøgning om enkelte Ekstrature og nye Ruter. Nej, her skulde man ikke have Forbedringer af Trafikken! Skal der være trafikale Forbedringer, skal